

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1CoE/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6410211453
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6410211453.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX H., právne zastúpená: JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 13785/10, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 3.043,99 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9Er/1130/2010-73 zo dňa 16. augusta 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým uznesením uložil oprávnenému povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 Eur (I. výrok) a tiež nahradiť povinnej (k rukám právneho zástupcu) náhradu trov konania, spolu vo výške 137,94 Eur (II. výrok).

2. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplynulo, že súd prvej inštancie poveril dňa 29.11.2010 vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. Dňa 02.10.2015 bol súdu prvej inštancie doručený návrh povinnej na odklad exekúcie a jej zastavenie. O podanom návrhu rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 9Er/1130/2010-23 zo dňa 18.03.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.07.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici tak, že došlo k zastaveniu exekúcie. Následne súd prvej inštancie postupom podľa § 200 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) rozhodol o trovách exekúcie. Súdny exekútor si podaním zo dňa 31.07.2019 uplatnil trovy exekučného konania v celkovej výške 39,83 Eur. Právny zástupca povinnej si v návrhu odklad a zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov exekučného konania vo výške 370,32 Eur a to za dva úkony právnej služby: príprava a prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podanie vo veci samej, pričom za každý úkon právnej služby si účtoval sadzbu 176,77 Eur, čo predstavuje jednu polovicu základnej sadzby 353,54 Eur. Pri výpočte celkovej hodnoty sporu vychádzal právny zástupca povinnej zo sumy 18.391,26 Eur, čo predstavuje hodnotu istiny spolu s príslušenstvom. Právny zástupca povinnej si tiež uplatnil režijný paušál vo výške 8,39 Eur.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že ak príslušenstvo nie je samostatným predmetom konania, tak tarifnou hodnotou pre výpočet trov právneho zastúpenia je len istina, pričom poukázal na ustálenú judikatúru Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/179/2012 zo dňa 31.07.2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/663/2013 zo dňa 17.09.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn.

7Co/34/2012 zo dňa 28.03.2013 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/44/2014 zo dňa 24.04.2014. Mal za to, že ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) hovorí len o hodnote pohľadávky a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Pokiaľ by teda mala byť základom pre výpočet odmeny advokátov aj hodnota príslušenstva pohľadávky, musel by to zákonodarca v spomínanom ustanovení výslovne uviesť. Keďže sa tak nestalo, považoval súd prvej inštancie za tarifnú hodnotu veci len hodnotu uplatnenej pohľadávky a povinnej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 137,94 Eur, pričom pri tarifnej hodnote sporu vychádzal zo sumy 3.043,99 Eur, čo predstavuje sumu istiny.

4. Povinná podala proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti II. výroku odvolanie, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Povinná v odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie nesprávne vypočítal hodnotu sporu, nakoľko pri výpočte základu tarifnej hodnoty predmetu sporu nezarátal do celkovej hodnoty sporu okrem istiny vymáhanej pohľadávky aj jej príslušenstvo. Uviedla, že hodnotu sporu v exekučnom konaní nepredstavuje len vymáhaná istina pohľadávky, ale aj jej príslušenstvo. Poukázala na to, že v mnohých prípadoch je hodnota príslušenstva vymáhaného exekúciou pomerne vyššia ako samotná istina pohľadávky, a preto nie je logické, aby hodnotu sporu predstavovala len suma istiny. Zároveň poukázala na to, že právny zástupca povinnú nezastupuje len v rozsahu vymáhanej pohľadávky, ale aj v rozsahu jej príslušenstva. Povinná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/893/2013 zo dňa 26.11.2014 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Oboer/141/2015 zo dňa 30.11.2015, v zmysle ktorých sú argumenty súdu prvej inštancie o výpočte tarifnej hodnoty sporu v exekučnom konaní prekonané. Povinná tiež namietala porušenie právnej istoty. Z týchto dôvodov navrhla odvolaciemu súdu, aby odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, že oprávnenému uloží uhradiť povinnej náhradu trov konania spolu vo výške 370,32 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Povinná si tiež uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Oprávnený sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie o výroku o trovách, a preto odvolaciemu navrhol, aby odvolaním napadnuté uznesenie vo výroku II. ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia; ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku; ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal podľa § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že uznesením súdu prvej inštancie č. k. 9Er/1130/2010-23 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41CoE/404/2018-55 zo dňa 27. februára 2019 došlo k zastaveniu exekúcie na majetok povinnej. Následne súd prvej inštancie v zmysle § 200 ods. 2 Exekučného poriadku rozhodol o trovách exekúcie a to tak, že oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 Eur a zároveň oprávnenému uložil povinnosť nahradiť povinnej (k rukám právneho zástupcu) trovy konania spolu vo výške 137,94 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia o trovách. Proti výroku II. o náhrade trov konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinná.

10. Podľa § 262 ods. 2 CSP; o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Podľa § 357 ods. 1 písm. m) CSP; odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

12. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník; príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

13. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky; ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

15. Súd prvej inštancie vypočítal tarifnú hodnotu veci tak, že za tarifnú hodnotu veci považoval len hodnotu uplatnenej peňažnej pohľadávky bez príslušenstva, a to z dôvodu, že ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky výslovne hovorí len o hodnote pohľadávky, a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Z týchto dôvodov bola základom pre výpočet tarifnej hodnoty sporu len istina vo výške 3.043,99 Eur.

16. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že je vo výroku o náhrade trov konania vecne správne. V ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka je presne definované, že príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky však hovorí o tarifnej hodnote len v súvislosti s výškou peňažného plnenia, ceny veci alebo ceny práva, pričom za túto sa považuje aj hodnota pohľadávky. V súvislosti s hodnotou pohľadávky však už vo vyššie zmienenom ustanovení nie je o príslušenstve pohľadávky ani zmienky. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie o tom, že pokiaľ by bolo zámerom zákonodarcu vychádzať pri určení tarifnej hodnoty veci aj z hodnoty príslušenstva pohľadávky, bolo by toto vo vyššie zmienenom ustanovení výslovne uvedené.

17. Odvolací súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že cena príslušenstva sa zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len v tom prípade, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, a to len za predpokladu, že je príslušenstvo pohľadávky ku dňu vykonania právnej služby vyčíslené a samostatne uplatnené. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8ECdo 238/2014 zo dňa 28. apríla 2015, kde Najvyšší súd Slovenskej republiky pri výpočte náhrady trov konania vychádzal pri výpočte tarifnej hodnoty sporu len zo sumy pohľadávky bez jej príslušenstva.

18. V súvislosti s argumentom povinnej o tom, že hodnota sporu v predmetnej veci predstavuje tak suma pohľadávky, ako aj jej príslušenstva, poukazuje odvolací súd na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/13/2014 zo dňa 29.10.2015 v zmysle ktorého: „Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa si uplatnila proti žalovaným nárok na zaplatenie peňažnej sumy 13 996,41 € spolu s úrokom z omeškania vyjadreným v percentuálnej výške 11,99 % z rôznych istín od 29. augusta 2008 až do zaplatenia. Príslušenstvo pohľadávky teda nebolo žalobkyňou uplatňované ako kapitalizovaná hodnota a samostatná vec. Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci, preto ak sú uplatnené spolu s istinou, netvorí osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie dvoch samostatných vecí. Tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ale nárok na zaplatenie istiny. Cenu jej príslušenstva nemožno rozširujúcim výkladom ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky zahrnúť do základu pre určenie tarifnej odmeny za tento právny úkon. V predmetnom prípade hodnotou veci, z ktorej mal súd vychádzať pri stanovení základnej tarifnej hodnoty za úkon právnej služby bola uplatnená výška pohľadávky 13 996,41 €. Ak by odvolací súd takto postupoval, musel by základnú tarifnú hodnotu za úkon právnej služby vyčísliť sumou 303,74 €. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu však vyplýva, že tarifnú hodnotu veci stanovil ako súčet hodnoty veci a kapitalizovanej hodnoty príslušenstva. Tým dospel k nesprávnemu stanoveniu tarifnej hodnoty veci pre výpočet tarifnej odmeny za úkon právnej služby vo výške 370,14 €.“

19. Povinná v odvolaní namietala, že nezahrnutie ceny príslušenstva do tarifnej hodnoty sporu by malo za následok motivovanie oprávneného k oddelenému vymáhaniu jednotlivých nárokov v samostatných exekučných konaniach, čím by si zároveň mohol uplatňovať trovy konania v každom z týchto konaní samostatne. Odvolací súd poukazuje na článok 5 CSP, v ktorom je obsiahnutá jedna zo základných zásad civilného procesu, a to zásada poctivého začatia a vedenia konania, pričom táto sa vzťahuje aj na exekučné konanie. Podstatou exekučného konania je nútený výkon exekučného titulu a nie získanie a vymoženie trov exekučného konania. Tvrdenia povinnej o motivovaní oprávneného k oddelenému

vymáhaniu jednotlivých nárokov v samostatných exekučných konaniach za účelom získania náhrady trov konania v každom z konaní, preto považuje odvolací súd za špekulatívne a v rozpore so zásadou poctivého začatia a vedenia konania.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, s poukazom na § 387 ods. 1, 2 CSP.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).